

Mand at overkomme det vældige Arbejde, som er forbundet dermed. Det er der fra alle Sider fuld Enighed om; men naar Spørgsmaalet bliver, hvad der skal sættes i Stedet, er der stor Uenighed. Ministeriet har forespurgt de grønlandske Konventer i Nord- og Sydgrønland, det har spurgt Sjællands Biskop, og det har spurgt Ministeriets Konsulent i Kirke- og Skolesager i Grønland og Lektor i Grønlandsk, Sognepræst i Lyng Rasmussen, og faaet forskellige Indstillinger fra de forskellige Sider. De grønlandske Konventer foreslaar, at man skal oprette 2 Viceprovstier, et i Nordgrønland og et i Sydgrønland, saaledes at Grænsen falder imellem de to Administrationers Grænse deroppe, og saa lade den egentlige Provst bo i Midtgrønland. Dette vil i Virkeligheden sige, at man ønsker et Bispedømme i Grønland, hvilket dog turde være for meget i Forhold til Befolkningstallet deroppe. Biskop Ostenfeld er ogsaa af den Mening, at det vilde være at gaa for vidt, og finder, at man skal blive staaende ved en Provst og en Viceprovst. Denne skulde bo i Sydgrønland og være Provstens Hjelper ved Visitatser. Derimod foreslog Lektoren i Grønlandsk, Ministeriets Konsulent i grønlandske Kirke- og Skolesager, og Seminarieførstander Frederik Balle i Godthaab, at man skulde dele Grønland i 2 Provstier, saaledes som der er aabnet Adgang til i Loven af 1. April 1905. Naar man baade fra Biskoppens Side og fra de grønlandske Konventers Side er saa meget imod denne Deling af Grønland i 2 selvstændige ligestillede Provstier, er det ud fra den Betragtning, at man da vilde ophæve den kirkelige Enhed i Grønland. Det er en ganske urimelig Paastand, idet man i hvert Tilfælde kan sige akkurat det samme om de Forslag, der stilles fra Biskoppens og fra de grønlandske Konventers Side. Naar Biskoppen ønsker, at der skal være en Viceprovst, vil denne Viceprovst i Virkeligheden faa en meget selvstændig Stilling. Han skal rejse rundt og forhandle med de grønlandske Provster og Kateketer og maa paa Stedet afgøre forskellige Spørgsmaal. Det er absolut nødvendigt, og Provsten kommer kun til at modtage disse Spørgsmaal, som de foreligger bearbejdet af Viceprovsten; han maa behandle disse Spørgsmaal ud fra det Syn, Viceprovsten har paa dem, han vil ikke selv komme i noget personligt Forhold til dem. Det samme bliver Tilfældet, naar man faar de to Viceprovster, men den Ordning, som Biskoppen foreslaar, er ganske uigennem-

førlig, naar man tænker paa de vældige Afstande oppe paa Grønland. Tænker man sig, at Provsten bor i Nordgrønland, hvilket var Mening, skulde Viceprovsten bo i Godthaab, og til Godthaabdistriktets Viceprovsti vil komme til at høre Holsteinborg. Præsten i Holsteinborg skal sende sine Indberetninger ned til Viceprovsten i Godthaab, d. v. s. 60 danske Mil mod Syd, og derefter skal Viceprovsten sende dem 100 danske Mil mod Nord. Naar man tænker sig, at der kun er Postforbindelse 3 Gange i Løbet af Sommeren og slet ikke om Vinteren, vil man forstaa, at den Forretningsgang vil blive uhyre upraktisk, og Sagerne vil blive aargamle, inden de naar til København. Det er sikkert ud fra Følelsen af, at denne Ordning er uigennemførlig og ganske upraktisk, at de grønlandske Konventer foreslaar, at der skal være to Viceprovster og en Provst, boende i Midtgrønland. Denne Ordning er imidlertid ganske udenfor Rammerne af Loven af 1. April 1905, derom er der slet ingen Tvivl, vi maatte da have en Ændring i denne Lov. Men Provstens Stilling oppe paa Grønland vil med denne Ordning i Virkeligheden blive ret betydningsløs, idet han dog kun kunde behandle Sagerne paa Grundlag af den Behandling, de havde faaet af Viceprovsten, men denne Behandling faar Sagerne nu her nede i København gennem Lektoren; hvis man altsaa vilde have en saadan Provstestilling i Grønland, maatte man afskedige Lektoren. Jeg mener derfor, at alt taler for, at man følger den Anvisning, som er givet i Loven af 1. April 1905, og opretter to ligestillede Provstier deroppe, og det er det, der er sket ved den kgl. Anordning af 25. August i Aar. Det er naturligvis meget beklageligt, at den dygtige Provst deroppe, Knud Balle, ikke mener at kunne være medansvarlig for Gennemførelsen af denne Ordning og derfor tager sin Afsked, men jeg kan meddele, at han under alle Omstændigheder vilde have taget sin Afsked. Han har udtrykkelig erklæret, at saafremt man gik til en Ordning med en overordnet Provst, vilde han paa Forhaand, for at der ikke skulde falde ringeste Skær over ham for at have villet oparbejde en saadan Stilling for sin egen Skyld, sige, at han ikke vilde overtage den, forinden man fra Ministeriets Side kunde erklære, at man havde gjort forgæves Forsøg paa at faa en Mand, der kunde erstatte ham; det er imidlertid lidet sandsynligt, at saadanne Forsøg skulde blive saa helt forgæves. Jeg har derefter henvendt mig til Frederik Balle, Seminarieførstanderen i Godthaab, og bedt ham om at overtage Stillingen